

[Aase Olesen]

ren anvender så agitatoriske udtryk som sorte pletter i vores socialpolitik, som Det Radikale Venstre ligesom CD har haft medansvar for siden 1979, kan det ikke gøres gratis. Det er ikke Det Radikale Venstres mening, at det skal være gratis for regeringens socialminister ustandselig at angribe den socialpolitik, der har været ført i så mange år, og som vi har haft medansvar for, uden at det skal koste noget. Når man siger her, at dette er en oplagt urimelighed, kan jeg ikke forstå, at vi skal fortsætte denne urimelighed i endnu et år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 82:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre. (Ændrede samordningsregler).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 18/11 86).

Sammen med denne sag foretoges den under pkt. 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Fremsat 29/10 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Hr. Tommy Dinesen har på et tidligere tidspunkt stillet mig skriftlige spørgsmål om dette emne, og jeg svarede på det tidspunkt forholdsvis afvisende.

Jeg må til gengæld sige, at efter at jeg har haft lejlighed til at sætte mig nærmere ind i, hvordan forholdene egentlig har været, bl.a. således som det af SF er beskrevet i bemærkningerne til dette lovforslag, må jeg nok mene nu, at vi under den ene eller den anden form skal have løst dette problem.

Jeg har nogle problemer med at støtte lovforslaget, som det foreligger, og det skyldes udformningen.

For det første er det, sådan som lovforslaget er formuleret, således, at det også vil omfatte søfolk, som har været interneret andre steder, hvor forholdene måske ikke har været så belastende som i Shanghai. Det kan godt være SFs mening, og det vil jeg godt have at vi får anledning til at drøfte.

Men der kan også være eksempler på, at lovforslaget kommer til at omfatte de søfolk, som af andre grunde har været interneret, f.eks. fordi de har haft nogle, skal vi så sige sympatier, der ikke var for den allierede verden. Det tror jeg ikke er SFs mening. Men jeg er indstillet på, at vi på den ene eller den anden måde skal have klaret dette problem med Shanghaisøfolkene, og selv om jeg har afvist muligheden tidligere, mener jeg nu, efter at jeg har overvejet det nærmere, at den bedste løsning nok er, at der bliver givet en dispensation fra lovens § 64, stk. 1, således som SF også nævner det i lovforslaget. Det vil jeg kontakte erstatningsrådet om, og jeg vil opfordre det til at overveje den skitserede eller en anden løsning for disse søfolk. Det har af tekniske grunde ikke været muligt inden førstebehandlingen i dag, men skulle denne løsning ikke vise sig mulig, synes jeg, vi skal genoverveje holdningen til lovforslaget, for jeg mener, der må en løsning til under den ene eller den anden form. Jeg ville bare bede om forståelse for, at den anden løsning prøves først. Men lad os drøfte det videre i udvalget.

Joanna Rønn (S):

Jeg har forstået det sådan, at vi har to lovforslag, der skal behandles samlet, men mini-